

ПОНАВЉАЊЕ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

У случајевима када је у правноснажним пресудама (једној или више њих), казна већ била одмерена по прописима о стицају, при изрицању укупне казне по тим пресудама, у неправом понављању кривичног поступка, за основицу се не узимају јединствене казне које су у њима изречене, већ казне које су у њима утврђене за појединачна кривична дела.

Из образложења:

Побијаном пресудом, првостепени суд је у неправом понављању кривичног поступка, преиначио правноснажне пресуде и осуђеном из истих узео као утврђене казне, између осталог и јединствену казну затвора, те га је осудио на јединствену казну затвора у коју се има урачунати време проведено у притвору и на издржавању казне затвора по тим пресудама.

Апелациони суд у Београду је поводом изјављене жалбе а по службеној дужности, укинуо побијану пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Првостепени суд је правилно закључио да су у конкретном случају испуњени законски услови за неправом понављање кривичног поступка, међутим, погрешно је, применио одредбе из члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП, чл. 60. и 62. КЗ приликом спајања казни када је из правноснажне пресуде узео као утврђену јединствену казну затвора.

Наиме, у случајевима када је у правноснажним пресудама (једној или више њих), казна већ била одмерена по прописима о стицају при изрицању укупне казне по тим пресудама за основицу се не узимају јединствене казне које су у њима изречене, већ казне које су у њима утврђене за појединачна кривична дела, пошто би у супротном, када би се из правноснажне пресуде узела као утврђена јединствена казна затвора, фактички за иста кривична дела два пута биле примењене одредбе о стицају.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 119/12 од 14. фебруара 2012. године – пресуда Првог основног суда у Београду К. бр. 585/11 – Кв. бр. 4262/11 од 13. октобра 2011. године).

*Аутор сентенце: Небојша Павловић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*